

Ἀ - γά - σσα ὁ θε - - ὁ - - - ος κρί - -
 των ζήν γῆν. ὅ - τι σὺ κα - τα - κλη -
 ρο - νο - μῆ - - - - σης ἐν πα - - - σι
 ζοῦς ἐ - - - - - θε - - - - - σι.
 ΤΑΙΟΣ
 σι - - - - - ι.

(Τὸ ἴδιον ἐπαναλαμβάνεται μετὰ ἀπὸ καθένα ἀπὸ τοὺς κάτωθι στίχους).

1. Ὁ Θεὸς ἔσθη ἐν συναγωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ θεοῦ διακρίνει.

2. Ἔως πότε κρίνετε ἀδικίαν καὶ πρόσωπα ἀμαρτωλῶν λαμβάνετε;

3. Κρίνατε ὀρφανῶ καὶ πτωχῶ, ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιοῦσατε.

4. Ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχόν, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ ρύσασθε αὐτόν.

5. Οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ συνῆκαν· ἐν σκότει διαπορεύονται· σαλευθήτωσαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

6. Ἐγὼ εἶπα· Θεοὶ ἔστε καὶ υἱοὶ Ὑψίστου πάντες· ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε καὶ ὡς εἰς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.